

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6. - 21 000 S P L I T

Broj: 14. St-45/2015.

Dostavna naredba:

Rješenje Visokoga trgovačkog suda RH, br.: Pž-6892/2016, od 08. prosinca 2016. godine, dostaviti:

- 1) Odvjetnik Marko Kallay, Zagreb, Ilica 1A/III. (za TECHOM), osobno,
- 2) Stečajni upravitelj: Berislav Bušelić, Mravince, Ante Starčevića 21, osobno,
- 3) Odvjetnik Ante Glamuzina, Zagreb, Krajiška 27. (za CE-ZA-R), preko e-Oglasne ploče,
- 4) Odvjetnica Jadranka Meštrović Kologranić, Zagreb, Zagorska 22. (za CKTZ) , preko e-Oglasne ploče,
- 5) Mrežna stranica e-Oglasna ploča sudova, rok 30. dana, jedna objava vrijedi i kao dostava gore navedenima.

I ovu Dostavnu naredbu, zajedno sa Rješenjem VTS-a, oobjaviti na Mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, rok objave je 30. dana.

Split, 29. prosinca 2016.

Stečajni sudac:
Jozo Čaleta,

oglasio 29. 12. 2016. g.
[Signature]

[Signature]

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Ref. 19 Pž-6892/2016-4

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZREKE

Preko pošte

27-12-2016

Priloga za poslati putem pošte:
POŠTA:
Bilješka:
KN: FCV13

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Alice Pelicarić, predsjednice vijeća, Maje Bilandžić, sutkinje izvijestiteljice, i dr. sc. Srdana Šimca, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB 34606600284, Kaštel Sućurac (Grad Kaštela), Cesta dr. Franje Tuđmana 78, odlučujući o žalbi vjerovnika TECHOM GmbH, OIB 23444430505, Savezna Republika Njemačka, München, Leonrodstrasse 58, kojeg zastupa punomoćnik Marko Kallay, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kallay i partneri d.o.o., Zagreb, Ilica 1a, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016., u sjednici vijeća održanoj 8. prosinca 2016.

riješio je

I. Djelomično se odbija žalba vjerovnika TECHOM GmbH kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016. u točki A.II izreke u dijelu kojim je utvrđeno da je osporena tražbina vjerovnika TECHOM GmbH u iznosu od 105.063.309,02 kn kao tražbina II. višeg isplatnog reda i u točki C izreke u dijelu kojim je vjerovnik TECHOM GmbH upućen pokrenuti parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 86.695.474,16 kn.

II. Djelomično se uvažava vjerovnikova žalba, ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016. u točki C izreke u dijelu kojim je vjerovnik TECHOM GmbH upućen pokrenuti parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 18.327.877,71 kn i u tom dijelu se predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

III. Djelomično se uvažava vjerovnikova žalba i ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016. u točki 2.B izreke.

IV. Djelomično se uvažava vjerovnikova žalba, preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016. u točki Da) izreke i rješava:

Stečajni vjerovnik TECHOM GmbH, München, Leonrodstrasse 58, Savezna Republika Njemačka, kao osporavatelj tražbina sljedećih stečajnih vjerovnika čije se osporene tražbine i u osporenim iznosima temelje na ovršnoj ispravi, kako slijedi:

- CE-ZA-R Centar za reciklažu d.o.o., Zagreb, OIB 03860945174, za dio osporene tražbine u iznosu od 16.613.446,50 kn,

- CENTAR ZA KOMBINIRANI TRANSPORT ZAGREB d.d., OIB 49800593791, Zagreb, za dio osporene tražbine u iznosu od 6.000.000,00 kn,

- KAESER KOMPRESSOREN d.o.o., OIB 42572807012, Sesvete, za cijelu osporenu tražbinu u iznosu od 11.786,19 kn,
 - HRT, OIB 68419124305, Zagreb, za dio osporene tražbine u iznosu od 4.267,91 kn,
 - ZAVOD ZA VJEŠTAČENJE, PROFESIONALNU REHABILITACIJU I ZAPOŠLJAVANJE OSOBA S INVALIDITETOM, OIB 20502470829, Zagreb, za cijelu osporenu tražbinu u iznosu od 13.390,38 kn,
- upućuje se u roku od osam dana od primitka rješenja o upućivanju u parnicu, u svoje ime i za svoj račun, pokrenuti parnicu protiv navedenih stečajnih vjerovnika čije je navedene tražbine utemeljene na ovršnoj ispravi osporio, a radi dokazivanja u parnici osnovanosti svog osporavanja osporenih tražbina tih vjerovnika, a ako u navedenom roku od osam dana ne pokrene parnicu na koju je upućen, smatrat će se kako je osporavanje otklonjeno.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016. pod točkom A.II. izreke, između ostalog, utvrđeno je da je u stečajnom postupku nad dužnikom Adria Čelik d.o.o. osporena tražbina vjerovnika Techom GmbH u iznosu od 105.063.309,02 kn, a točkom C izreke vjerovnik je upućen u roku od osam dana pokrenuti parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja osporene tražbine, uz upozorenje da ako u navedenom roku ne pokrene parnicu, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

Pod točkom Da) izreke stečajni vjerovnik Techom GmbH, kao osporavatelj tražbina stečajnih vjerovnika CE-ZA-R Centar za reciklažu, za dio osporene tražbine u iznosu od 16.613.446,50 kn, Centar za kombinirani transport Zagreb d.d. za dio osporene tražbine u iznosu od 6.000.000,00 kn, Kaeser Kompressoren d.o.o., za cijelu osporenu tražbinu u iznosu od 11.786,19 kn, HRT, za dio osporene tražbine u iznosu od 4.267,91 kn i Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, za cijelu osporenu tražbinu u iznosu od 13.390,38 kn, upućen je u roku od osam dana od primitka rješenja, u ime i za račun stečajnog dužnika, pokrenuti parnicu protiv navedenih stečajnih vjerovnika radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbina uz upozorenje da ako u navedenom roku ne pokrene parnicu na koju je upućen, smatrat će se kako je osporavanje otklonjeno.

Točkom 2.B izreke utvrđeno je kako je otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom 18. studenog 2015. prestalo razlučno pravo vjerovnika Techom GmbH stečeno 13. travnja 2015. upisom na pokretninama u vlasništvu dužnika navedenim u prijedlogu za glavni upis u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima kod Financijske agencije, koji upis je proveden na temelju Sporazuma o zasnivanju lebdećeg založnog prava sklopljenog 12. studenog 2014. između vjerovnika i dužnika, solemniziranog od javnog bilježnika Marijane Jurić u Zagrebu pod brojem ovjere OV-12059/14.

U obrazloženju rješenja sud navodi kako je stečajni upravitelj na ispitnom ročištu osporio tražbinu žalitelja jer iz dokumentacije priložene uz prijavu ne proizlazi njezina utemeljenost, a stečajni upravitelj nije uzeo u obzir objašnjenje prijave iz podneska podnesenog u lipnju 2016., kao niti zadužnice predane na ročište jer je to objašnjenje smatrao novim prijavama tražbine. Sud je utvrdio da sporazum o zasnivanju lebdećeg založnog prava solemniziran kod javnog bilježnika Marijana Jurića pod brojem ovjere OV-12059/14 ne

predstavlja ovršnu ispravu za tražbinu koja je prijavljena na temelju ugovora o atipičnim tajnim udjelima, dok zadužnice nije uzeo u obzir jer su predane nakon isteka roka za prijavu tražbine iz čl. 176. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 125/12 i 133/12; dalje: SZ) pa je žalitelja uputio pokrenuti parnicu radi utvrđenja tražbine primjenom odredbe čl. 178. st. 1. SZ-a. Tražbina vjerovnika CE-ZA-R Centar za reciklažu temelji se na ovršnim ispravama za iznos od 16.613.446,50 kn, i to rješenju o ovrsi Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4969/14 od 22. rujna 2014. i rješenju o ovrsi Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4972/14 od 22. rujna 2014., koja rješenja o ovrsi su donesena na temelju bjanko zadužnica. Tražbina vjerovnika Centar za kombinirani transport Zagreb d.d. temelji se na bjanko zadužnicama kao ovršnim ispravama za iznos od 8.000.000,00 kn. Stoga je prvostupanjski sud uputio žalitelja pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbina navedenih vjerovnika primjenom odredbe čl. 178. st. 4. SZ-a. Odluku kojom utvrđuje prestanak razlučnog prava vjerovnika prvostupanjski sud donio je primjenom odredbe čl. 97. SZ-a.

Vjerovnik Techom GmbH podnio je žalbu protiv tog rješenja u točkama A.II., C, Da) i 2.B izreke zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP). U žalbi navodi da su radi osiguranja tražbine iz ugovora o atipičnim tajnim udjelima u društvu FE Magnetit d.o.o. (pravnom predniku dužnika) vjerovnik i dužnik sklopili sporazum o zasnivanju lebdećeg založnog prava 12. studenoga 2014. koji je solemniziran kod javnog bilježnika Marijana Jurića pod brojem ovjere OV-12059/14, a navedeni sporazum je ovršna isprava sukladno odredbi čl. 54. Zakona o javnom bilježništvu („Narodne novine“ broj 78/93, 29/94, 162/98, 16/07 i 75/09). Navodi da je na ročištu od 14. lipnja 2016., prije nego što je njegova tražbina ispitana, predao u spis dvije bjanko zadužnice od 31. srpnja 2013. solemnizirane od javnog bilježnika Boška Jurića pod brojem ovjere OV-5591/13 na iznos od 74.318,09 USD i OV-5593/13 na iznos od 557.543,24 EUR, a kojima je osigurana tražbina iz otvorenih stavaka iz točke A) prijave tražbine. Ističe da podneskom od 8. lipnja 2016. i predajom zadužnica nije prijavio novu tražbinu, a da se tražbina može pojašnjavati sve dok nije ispitana na ispitnom ročištu te da ovršne isprave nisu osnova tražbine, već samo sredstvo osiguranja tražbine. Pobija i odluku kojom je utvrđen prestanak njegovog razlučnog prava navodeći da se odredba čl. 97. SZ-a odnosi na prestanak prava koja su stečena ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem, a ne i ono koje je stečeno dobrovoljnim osiguranjem. Također, navodi da je prijedlog za upis založnog prava podnio Financijskoj agenciji 12. studenog 2014. pa razlučno pravo nije stekao tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Navodi i to da vjerovnici CE-ZA-R Centar za reciklažu i Centar za kombinirani transport Zagreb d.o.o. nemaju ovršne isprave za svoje tražbine jer bjanko zadužnice koje su predali u spis nemaju naznaku vjerovnika, a da rješenje o ovrsi nije ovršna isprava, već je to samo isprava na temelju koje je rješenje o ovrsi doneseno pa je stoga sud trebao uputiti te vjerovnike u parnicu radi utvrđenja osporenih tražbina. Predlaže da ovaj sud ukine pobijano rješenje i vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Vjerovnik Centar za kombinirani transport Zagreb d.d. podnio je odgovor na žalbu u kojem osporava žalbene navode. Navodi da je sud pravilno utvrdio kako ima ovršne isprave za svoju tražbinu jer su zadužnice dostavljene na naplatu putem Financijske agencije i ispunjene su u cijelosti što je vidljivo iz potvrde Financijske agencije o redosljedu osnove za plaćanje.

Vjerovnik CE-ZA-R d.o.o. podnio je odgovor na žalbu u kojem osporava žalbene navode. Ističe da je sud pravilno utvrdio kako se njegova tražbina temelji na ovršnim ispravama.

Žalba je djelomično osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje sukladno odredbama čl. 365. i čl. 381. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje samo djelomično pravilno i zakonito.

Prvostupanjski sud utvrdio je da je stečajni vjerovnik Techom GmbH prijavio tražbinu u iznosu od 105.063.309,02 kn, a stečajni upravitelj je na posebnom ispitnom ročištu 14. lipnja 2016. u cijelosti osporio tražbinu. Prema odredbi čl. 177. st. 1. i 3. SZ-a stečajni sudac će rješenjem odlučiti o tome u kojem su iznosu i u kojem isplatnom redu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine te će odlučiti i o upućivanju na parnicu radi utvrđenja, odnosno osporavanja tražbine. Prema odredbi st. 1. tog članka tražbina je utvrđena ako ju na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj, a ne ospori koji od stečajnih vjerovnika, odnosno ako izjavljeno osporavanje bude otklonjeno. Kako je tražbina stečajnog vjerovnika osporena, a osporavanje nije otklonjeno do završetka ispitnog ročišta, pravilno je prvostupanjski sud na temelju odredbe čl. 177. st. 3. SZ-a utvrdio da je žaliteljeva tražbina osporena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u navedenom iznosu.

U odnosu na tražbinu koju je vjerovnik Techom GmbH prijavio na temelju ugovora o atipičnim tajnim udjelima sklopljenim između ovog vjerovnika i društva FE Magnetit d.o.o., kao pravnog prednika dužnika, u iznosu od 86.695.474,16 kn prvostupanjski sud pravilnom primjenom odredbe čl. 178. st. 1. SZ-a uputio je žalitelja na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine jer za tu tražbinu ne postoji ovršna isprava. Prvostupanjski sud pravilno je ocijenio da iz sporazuma o zasnivanju lebdećeg založnog prava od 12. studenog 2014. solemniziranog kod javnog bilježnika Marijane Jurić pod brojem ovjere OV-12059/14, na koji se žalitelj poziva, nije vidljivo da je on sklopljen radi osiguranja prijavljene tražbine iz ugovora o atipičnim tajnim udjelima.

Naime, točkom A. uvodnih odredbi sporazuma o zasnivanju lebdećeg založnog prava vjerovnik i stečajni dužnik utvrdili su da su FE Magnetit d.o.o. i Techom GmbH sklopili ugovor o zajmu od 1. lipnja 2012. kojim je Techom GmbH pristao odobriti FE Magnetit d.o.o. zajam u iznosu glavnice od 12.400.000,00 EUR. Člankom 1.1. sporazuma ugovorne strane su utvrdile da su osigurane obveze sve novčane obveze prema ugovoru o zajmu (glavnica do iznosa od 12.400.000,00 EUR, kamate, naknade, troškovi). Člankom 2.5. sporazuma ugovorne strane su potvrdile da je, na dan sklapanja tog sporazuma, krajnji rok otplate prema ugovoru o zajmu 31. prosinca 2012. Međutim, ugovorom o atipičnim tajnim udjelima Techom GmbH u FE Magnetit d.o.o. od 1. lipnja 2012. žalitelj nije niti sadržajno preuzeo obvezu dati zajam pravnom predniku dužnika u iznosu od 12.400.000,00 EUR, niti je tim ugovorom određeno da bi FE Magnetit d.o.o. taj iznos vraćao žalitelju u određenom roku. Člankom 1.2. i 1.3. ugovora o atipičnim tajnim udjelima ugovoreno je da Techom GmbH sudjeluju u FE Magnetit kao (atipični) tajni član društva, te da se na tajno društvo primjenjuju odredbe članka 148. hrvatskog Zakona o trgovačkim društvima. Člankom 3.1. ugovora o atipičnim tajnim udjelima ugovoreno je da je tajni član društva dužan uplatiti novčani ulog u

iznosu od 8.500.000,00 EUR u FE Magnetit d.o.o., koji ulog se uplaćuje u gotovini. Aneksom ugovora novčani ulog povećan je na iznos od 12.400.000,00 EUR. Člankom 3.2. i 3.3. ugovora ugovoreno je sudjelovanje tajnog člana u dobiti i gubitku društva FE Magnetit d.o.o.

Prema odredbi čl. 148. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08 i 137/09; dalje: ZTD) tajno društvo nastaje ugovorom kojim jedna osoba (tajni član) ulaže neku imovinsku vrijednost u poduzeće druge osobe (poduzetnika), te na temelju toga uloga stječe pravo sudjelovanja u dobiti i u gubitku poduzetnika.

Stečajni vjerovnik na temelju ugovora o atipičnim tajnim udjelima i čl. 148. ZTD-a nije dao zajam društvu FE Magnetit d.o.o., već je kao tajni član uplatio novčani ulog u to društvo, na temelju čega je stekao pravo sudjelovanja u dobiti. Vjerovnik je prijavio tražbinu po osnovi povrata iznosa (uloga) koji je uplatio društvu FE Magnetit, što sadržajno nije zajam, pa kako se sporazum o zasnivanju lebdećeg založnog prava odnosi na osiguranje tražbine iz ugovora o zajmu, prvostupanjski sud pravilno je ocijenio da se iz tog sporazuma ne može utvrditi da bi se odnosio na onu tražbinu koju je stečajni vjerovnik prijavio. Stoga, bez obzira na to što predmetni sporazum ima značaj sudske nagodbe, kao ovršne isprave, u smislu odredbe čl. 301. st. 2. OZ-a u vezi s odredbom čl. 307. st. 1. OZ-a, on nije ovršna isprava za onu tražbinu koju je žalitelj kao stečajni vjerovnik prijavio po osnovi ugovora o atipičnim tajnim udjelima pa je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbu čl. 178. st. 1. SZ-a i žalitelja uputio u parnici radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 86.695.474,16 kn.

U odnosu na osporenu tražbinu žalitelja u iznosu od 18.327.877,71 kn, kao kunsku protuvrijednost iznosa od 2.406.148,39 EUR, u pobijanom rješenju nisu navedeni razlozi o odlučnoj činjenici postoji li ovršna isprava za tu tražbinu zbog čega se rješenje ne može ispitati u dijelu kojim je odlučeno o upućivanju stečajnog vjerovnika u parnicu radi utvrđenja tražbine pa je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a.

Iz spisa proizlazi da je žalitelj podnio prijavu tražbine u navedenom iznosu prema više osnova, i to izlaznih računa otvorenih stavaka otpada za proizvodnju valjanjem (353.671,06 EUR), ugovora o tehničkom savjetovanju (76.270,23 EUR), ugovora o zakupu (15.850,00 EUR), ugovora o zakupu (83.082,27 EUR), ugovora o isporuci AIST softverskog programa (41.338,99 EUR), ugovora o pristupu dugu (657.076,22 EUR), ugovora o kreditu (805.451,84 EUR) i kamata (373.407,78 EUR). Na posebnom ispitnom ročištu od 14. lipnja 2016. žalitelj je predao dvije zadužnice solemnizirane kod javnog bilježnika Boška Jurišića pod brojem ovjere OV-5591/13 i OV-5593/13 za koje je tvrdio da predstavljaju ovršnu ispravu za navedene tražbine. Prvostupanjski sud pogrešno je primijenio odredbu čl. 176. st. 2. i st. 4. SZ-a kada dostavljene zadužnice nije ocijenio uz obrazloženje da su podnesene nakon isteka roka za naknadnu prijavu tražbina. Žalitelj je podnio prijavu tražbine u propisanom roku 14. prosinca 2015., a nakon prijave tražbine, prije nego što je ona ispitana na ispitnom ročištu, stečajni vjerovnici mogu dostavljati isprave, pa i ovršne isprave, kojima dokazuju prijavljenu tražbinu jer to ne predstavlja podnošenje nove prijave u smislu odredbi čl. 176. SZ-a, pod uvjetom da time ne mijenjaju osnovu potraživanja. Kako zadužnica predstavlja sredstvo osiguranja tražbine to ju je stečajni vjerovnik ovlašten dostaviti kao dokaz postojanja tražbine sve dok njegova tražbina nije ispitana na ispitnom ročištu. Zbog pogrešnog pravnog pristupa

prvostupanjski sud nije ocijenio jesu li zadužnice ovršna isprava koja se odnosi na prijavljenu tražbinu pa stoga u pobijanom rješenju nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Zadužnica pod brojem ovjere OV-5591/13 izdana je na iznos od 74.318,09 USD, a zadužnica pod brojem ovjere OV-5593/13 izdana je na iznos od 557.543,24 EUR. Vjerovnik je pod točkom I. svoje prijave prijavio tražbinu po više stavaka u ukupnom iznosu od 2.406.148,39 EUR, odnosno 18.327.877,71 kn pa je vidljivo da prijavljena tražbina premašuje iznos iz zadužnica. Međutim, nije vidljivo na koju od više stavaka iz vjerovnikove prijave se zadužnice odnose. Stečajni upravitelj trebao se očitovati o dostavljenim zadužnicama, dok ih je prvostupanjski sud trebao ocijeniti i utvrditi da li se i na koju od prijavljenih tražbina vjerovnika one odnose, što je propustio učiniti.

Prvostupanjski sud pravilno je primijenio odredbu čl. 178. st. 4. SZ-a kada je žalitelja uputio pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika CE-ZA-R d.o.o. jer za osporenu tražbinu postoje ovršne isprave. Rješenjem o ovrši Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4969/14 od 22. rujna 2014. na temelju ovršnih isprava (bjanko zadužnica) određena je ovrha radi naplate tražbine vjerovnika prema stečajnom dužniku u iznosu od 5.000.000,00 kn, uvećano za zatezne kamate, i troškova ovrhe u iznosu od 67.500,00 kn, a rješenjem o ovrši Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4972/14 od 22. rujna 2014. na temelju ovršnih isprava (bjanko zadužnica) određena je ovrha radi naplate tražbine vjerovnika prema stečajnom dužniku u iznosu od 11.421.567,00 kn, uvećano za zatezne kamate, i troškova ovrhe u iznosu od 102.287,50 kn. Prvostupanjski sud pravilno je zaključio kako su navedena rješenja o ovrši ovršne isprave jer se radi o pravomoćnim i ovršnim sudskim odlukama u smislu odredbe čl. 23. t. 1., čl. 24. st. 1. i čl. 25. st. 1. OZ-a. Nadalje, ta rješenja o ovrši donesena su na temelju ovršnih isprava, što je utvrđeno u izreci rješenja o ovrši pa je pitanje postojanja bjanko zadužnica kao ovršnih isprava za prijavljenu tražbinu vjerovnika prema stečajnom dužniku pravomoćno riješeno u ovršnom postupku zbog čega sud u stečajnom postupku ne može u smislu odredbe čl. 12. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a utvrditi da te bjanko zadužnice ne predstavljaju ovršne isprave, kako to smatra žalitelj.

Prvostupanjski sud pravilno je primijenio odredbu čl. 178. st. 4. SZ-a kada je žalitelja uputio pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika Centar za kombinirani transport Zagreb d.d. u iznosu od 6.000.000,00 kn jer za tražbinu tog vjerovnika postoje ovršne isprave. Ovaj vjerovnik u prijavi temelji svoje potraživanje na ukupno osam bjanko zadužnica pod brojevima ovjere OV-7899/13, OV-7900/13, OV-7901/13, OV-7902/13, OV-7903/13, OV-7904/13, OV-7908/13 i OV-7915/13, svaka na iznos od 1.000.000,00 kn.

Stečajni upravitelj osporio je tražbinu za iznos od 2.000.000,00 kn pa je u tom dijelu on upućen pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja, dok je Techom GmbH upućen pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine u preostalom iznosu od 6.000.000,00 kn.

Prema odredbi čl. 215. st. 1. OZ-a dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene svi njegovi računi kod banaka te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji

je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica). Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i, nakon što u nju bude upisan iznos tražbine i podaci o vjerovniku, ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja.

Bjanko zadužnica je ovršna isprava sukladno odredbi čl. 214. st. 7. OZ-a u vezi s odredbom čl. 215. st. 3. OZ-a.

U odnosu na navode žalitelja da priložene bjanko zadužnice ne sadrže naznaku vjerovnika, valja istaknuti da se bjanko zadužnice mogu izdati bez naznake vjerovnika i to im ne oduzima svojstvo ovršne isprave. Podaci o vjerovniku upisuju se naknadno u zadužnicu te vjerovnik popunjenu zadužnicu dostavlja Financijskoj agenciji radi prisilne naplate tražbine sukladno odredbi čl. 215. st. 2. OZ-a. Iz spisa proizlazi da zadužnice dostavljene uz prijavu tražbine pod brojevima ovjere OV-7901/13, OV-7902/13, OV-7903/13, OV-7904/13, OV-7908/13 i OV-7915/13 u ukupnom iznosu od 6.000.000,00 kn sadrže i naznaku vjerovnika Centar za kombinirani transport Zagreb d.d. U odnosu na zadužnice pod brojem ovjere OV-7899/13 i OV-7900/13 koje su uz prijavu tražbine dostavljene bez upisanih podataka o vjerovniku, prvostupanjski sud pravilno je utvrdio da iz potvrda Financijske agencije o redoslijedu osnove za plaćanje proizlazi da je upravo Centar za kombinirani transport Zagreb d.d. upisan kao vjerovnik u tim zadužnicama prilikom njihove dostave Financijskoj agenciji. Naime, Financijska agencija izdala je Centru za kombinirani transport Zagreb d.d. potvrde o redoslijedu plaćanja iz kojih proizlazi da je zadužnica OV-7899/13 upisana u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje na 15. mjestu, a zadužnica OV-7900/13 na 16. mjestu. Iz toga je vidljivo da je Centar za kombinirani transport Zagreb d.d. kao vjerovnik podnio zadužnice na naplatu Financijskoj agenciji u smislu odredbe čl. 215. st. 2. OZ-a pa je upravo on i naznačen kao vjerovnik u tim zadužnicama. Stoga za tražbinu Centra za kombinirani transport Zagreb d.d. koju je osporio Techom GmbH postoji ovršna isprava zbog čega se sukladno odredbi čl. 178. st. 4. SZ-a osporavatelj upućuje pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja.

Međutim, prvostupanjski sud pogrešno je primijenio materijalno pravo kada je odredio da se Techom GmbH, kao osporavatelj tražbina vjerovnika za koje postoje ovršne isprave, upućuje pokrenuti parnicu u ime i za račun stečajnog dužnika. Prema odredbi čl. 178. st. 4. SZ-a vjerovnik koji je osporio tražbinu drugog vjerovnika za koju postoji ovršna isprava ovlašten je pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine u svoje ime i za svoj račun. Dakle, u takvoj parnici osporavatelj nastupa kao stranka u postupku na strani tužitelja, a ne kao zastupnik stečajnog dužnika. Stečajni zakon u odredbama čl. 178. st. 2. i st. 4. razlikuje situacije kada vjerovnik čija je tražbina osporena, temelji tražbinu na ovršnoj ispravi ili ispravi koja nema takvo svojstvo. Tako kada se na parnicu upućuje vjerovnik protiv drugog vjerovnika koji temelji svoju tražbinu na ovršnoj ispravi, on pokreće parnicu i sudjeluje u njoj u svoje ime i za svoj račun, a ne u ime i za račun stečajnog dužnika. Zbog toga je prvostupanjsku odluku u točki Da) izreke valjalo preinačiti i odrediti da se Techom GmbH upućuje pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja u svoje ime i za svoj račun.

Prvostupanjski sud pogrešno je primijenio odredbu čl. 97. SZ-a kada je utvrdio da je prestalo razlučno pravo vjerovnika Techom GmbH stečeno upisom u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima kod

Financijske agencije, provedenom na temelju Sporazuma o zasnivanju lebdećeg založnog prava sklopljenog 12. studenog 2014. između vjerovnika i dužnika.

Člankom 97. SZ-a propisano je da ako stečajni vjerovnik tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga sudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem stekne koje razlučno ili slično pravo koje ulazi u stečajnu masu, to pravo otvaranjem stečajnog postupka prestaje, odnosno postupak u tijeku se obustavlja. Prema navedenoj odredbi prestaju razlučna prava koja su stečena ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem, a otvaranje stečajnog postupka nema utjecaj na dobrovoljna razlučna prava. Ugovor o zasnivanju založnog prava može biti predmet pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika prema pravilima iz čl. 127. do 144. SZ-a, ali otvaranje stečajnog postupka ne dovodi do prestanka tog razlučnog prava po samom zakonu.

Sporazum o zasnivanju lebdećeg založnog prava sklopljen 12. studenoga 2014. između vjerovnika i dužnika, solemniziran po javnom bilježniku Marijani Jurić u Zagrebu pod brojem ovjere OV-12059/14 i upis tog založnog prava u upisnik Financijske agencije ne predstavlja prisilno sudsko osiguranje tražbine u smislu odredbe čl. 295. - 298. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12 i 93/14) kod kojeg predlagatelj osiguranja može jednostrano na temelju ovršne isprave tražiti od suda osiguranje tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja. U ovom slučaju radi se o javnobilježničkom osiguranju na temelju sporazuma stranaka, odnosno o dobrovoljnom založno pravnom osiguranju pa nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 97. SZ-a za prestanak razlučnog prava.

Također, odredbama Stečajnog zakona nije propisano da se u stečajnom postupku, kao izvanparničnom, donosi odluka o utvrđenju prestanka razlučnog prava. Odluka o tome može se donijeti samo u parničnom postupku nakon kontradiktornog raspravljanja i utvrđenja spornih činjenica. Zbog toga je u tom dijelu valjalo ukinuti pobijano rješenje bez potrebe vraćanja predmeta na ponovan postupak.

Slijedom svega navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. i 3. ZPP-a odlučiti kao u izreci.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud otklonit će nedostatke na koje je ukazano ovim rješenjem, ocijeniti zadužnice koja je vjerovnik Techom GmbH dostavio na posebnom ispitnom ročištu od 14. lipnja 2016. i potom utvrditi postoji li i u kojem dijelu ovršna isprava za tražbinu tog vjerovnika koju je prijavio u iznosu od 18.327.877,71 kn pod točkom I. njegove prijave tražbine od 14. prosinca 2015.

U Zagrebu 8. prosinca 2016.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

PREDSJEDNICA VIJEĆA
MILICA PELICARIĆ, v.r.